

Gisteravond zat ik even voor de tv. En ik merk dat ik bijna geen tv meer kijk. Het maakt me niet rustiger. Ik weet hoe ernstig het is...

Maar gisteravond zat ik dus wel even tv te kijken en toen keek ik naar OP 1. Daar was een arts die corona patiënten behandelde. Wat het doel van het gesprek was durf ik niet eens meer na te vertellen, maar er was 1 'tussenzin' van hem die mij triggerde.

Hij werd gevraagd of hij bang was om zijn werk te doen. De arts vertelde over de voorzorgsmaatregelen, maar dat hij het meeste steun had aan zijn geloof, want bang voor de dood was hij niet. Hij weet waar hij naar toe mag gaan, maar dat hij het wel zwaar vond voor de mensen die hij met liefde behandelde.

En zo ging het gesprek verder over de bestrijding van het virus.

Vanochtend keek we als gezin een dienst op de tv en na de uitzending werd nog weer even naar Nederland 1 overgeschakeld. Daar was weer die arts, maar nu als christen en arts te gast. Wederom werd na zijn angst gevraagd en wederom gaf hij hetzelfde antwoord. Een jonge man vol van zijn overtuiging! Gezegend met het talent om als arts mensen te mogen helpen, maar niet steunend op eigen inzichten. Gelovend en vertrouwend op de weg van God. Bij leven en bij dood. Inspirerend!

Ik probeer liederen en teksten te belichten voor de verschillende generaties. En zo moest ik bij dit verhaal denken aan een oude klassieker: Blijf met mij, Heer

<https://www.youtube.com/watch?v=xCKGa-73SEo&list=PLEB633830CBA66478&index=4>